

Gerechtshof te 's-Gravenhage

vierde meervoudige belastingkamer

15 juni 1992

nr. **911096-M-4**

UITSPRAAK

op het beroep van X te Z tegen de uitspraak van de Inspecteur der omzetbelasting aldaar betreffende na te noemen naheffingsaanslag.

1. Naheffingsaanslag en bezwaar

1.1. Blijkens een aanslagbiljet, gedagtekend 4 mei 1990, is aan belanghebbende een naheffingsaanslag in de omzetbelasting opgelegd over het tijdvak 1 januari 1987 t/m 31 december 1989.

1.2. De nageheven enkelvoudige belasting beloopt f 35.87,- over welk bedrag, verminderd met f 2.165,-, de verhoging als bedoeld in artikel 21, lid 1, eerste volzin, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (100 percent) is toegepast. Van deze verhoging heeft de Inspecteur direct bij het opleggen van de naheffingsaanslag ambtshalve 50 percent kwijtgescholden.

1.3. Deze naheffingsaanslag is, na daartegen door belanghebbende gemaakt bezwaar, door de Inspecteur bij de bestreden uitspraak verminderd tot een ten bedrage van f 35.606,- aan enkelvoudige belasting.

1.4. Bij zijn bij die uitspraak genomen besluit heeft de Inspecteur van voornoemde verhoging geen verdere kwijtschelding verleend.

2. Loop van het geding

2.1. Belanghebbende is van de bovenvermelde uitspraak in beroep gekomen bij het Hof. In verband daarmee is van belanghebbende door de griffier een griffierecht geheven van f 75,-.

De Inspecteur heeft een verzoekschrift ingediend.

2.2. De mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgehad in raadkamer ter zitting van het Gerechtshof van 3 maart 1992, gehouden te 's-Gravenhage.

Aldaar zijn verschenen belanghebbende en zijn gemachtigde, alsmede de Inspecteur.

2.3. Belanghebbende heeft ter zitting een pleitnota met bijlagen voorgedragen en overgelegd, waarvan de inhoud als hier ingelast moet worden aangemerkt.

3. Vaststaande feiten

Op grond van de stukken van het geding en het ter zitting verhandelde is, als tussen partijen niet in geschil, dan wel door een van hen gesteld en door de wederpartij niet of niet voldoende weersproken, het volgende komen vast te staan:

3.1. In de jaren 1987 tot en met 1989 dreef belanghebbende een onderneming. Hij was ondernemer in de zin van artikel 7 van de Wet op de omzetbelasting 1968 (hierna: de Wet).

3.2. Op 20 februari 1990 is bij belanghebbende een boekenonderzoek omzetbelasting ingesteld. Van dit onderzoek heeft de controlerend ambtenaar een rapport opgemaakt, gedagtekend 6 april 1990. Blijkens het rapport, dat tot de gedingstukken behoort, was de controlerend ambtenaar van oordeel dat de kasadministratie "kan worden verworpen op grond van de volgende feiten:

- gefingeerde leningen om negatieve kassen te dekken;
- onregelmatige boekingen van privé-opnamen;
- in 1987 zijn de privé-opnamen sluitpost;

- de restbetaling van de auto komt niet voor in het kasboek van 1988 en - in 1989 loopt het kassaldo per 31 juli negatief".

In bijlage I bij het rapport heeft de controlerend ambtenaar aan de hand van de onderhoudsnota's berekend dat belanghebbende in de jaren 1987, 1988 en 1989 respectievelijk 100.000, 105.000 en 100.000 km moet hebben gereden.

3.3. Ter zitting heeft belanghebbende het Hof en de Inspecteur de kasboeken getoond. Het Hof kon uit die boeken niet afleiden dat sprake was van "gefingeerde leningen om negatieve kassen te dekken"; de Inspecteur evenmin.

3.4. Aangezien belanghebbende de kilometerberekeningen van de Inspecteur bestreed met de stelling dat de kilometerteller van zijn auto kapot was, heeft het Hof hem ter zitting gevraagd of hij die stelling kon bewijzen. Het antwoord luidde ontkennend.

3.5. Voorts heeft belanghebbende ter zitting toegegeven dat de tijdens de controle getoonde lesagenda's inderdaad, zoals de Inspecteur in diens verzoekschrift betoogt, achteraf zijn opgemaakt.

3.6. Ten slotte heeft belanghebbende ter zitting desgevraagd erkend dat, mochten de omzetcorrecties juist zijn, de verhoging terecht is opgelegd.

4.3. Belanghebbende weerspreekt dat de boekhouding moet worden verworpen. Hij concludeert tot vernietiging van de aanslag.

4.4. Partijen doen hun vorenomschreven standpunten steunen op de gronden welke daartoe door hen zijn aangevoerd in de stukken, waaronder de eerder vermelde pleitnota. Zij hebben hun standpunten ter zitting toegelicht en aldaar aan hun in de stukken gegeven uiteenzettingen nog toegevoegd hetgeen het Hof onder 3.3 t/m 3.6 heeft vastgesteld.

5. Overwegingen omtrent het geschil

5.1. Ter zitting is gebleken dat niet juist is de stelling van de Inspecteur dat sprake is van "gefingeerde leningen om negatieve kassen te dekken" (zie 3.3 hiervoor). De overige door de Inspecteur gemaakte aanmerkingen op de kasadministratie zijn, mede gelet op hetgeen belanghebbende dienaangaande heeft aangevoerd, naar 's Hofs oordeel niet van dien aard dat moet worden gezegd dat belanghebbende tekort is geschoten in zijn wettelijke plicht aantekening te houden van de door hem verleende diensten. Anders dan de Inspecteur betoogt, mist het bepaalde in artikel 36 van de Wet te dezen toepassing.

5.2. Niettemin zijn de omzetcorrecties terecht aangebracht. De Inspecteur heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat het aantal kilometers waarop de berekening van de omzetcorrecties is gebaseerd, door belanghebbende is verreden. Het door belanghebbende aangevoerde tegenbewijs is ondeugdelijk (zie 3.4 en 3.5 hiervoor). De berekening zelf is niet bestreden.

5.3. Niet in geschil is dat de verhoging in dat geval terecht is opgelegd (zie 3.6 hiervoor).

5.4. Het Hof komt tot de slotsom dat de bestreden uitspraak moet worden bevestigd.

6. Beslissing

Het Gerechtshof BEVESTIGT de uitspraak waarvan beroep.

Aldus vastgesteld in raadkamer op 15 juni 1992 door Mrs. A.C. de Groot, vice-president, J.W. IJssink en J.M. van der Beek, raadsheren, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier Mw. Mr. L.H.M. Jager-Huiskens.

Jager-Huiskens

de Groot

Aangetekend aan partijen verzonden 3 juli 1992.